

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1380/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413211713
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413211713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci žalobcu Reality-service, s. r. o., IČO: 36 843 369, so sídlom v Žiari nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej 8, 965 01, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Legal s. r. o., Vajanského 384/12, Lutilla, IČO: 47 248 726, proti žalovanému N.. P. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Líška & Partners, s. r. o., so sídlom A. Hlinku 736/3, Žiar nad Hronom, v konaní o zaplatenie 4 000,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/177/2013-84 z 22.09.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi zostávajúcu časť sprostredkovateľskej provízie vo výške 500,- Eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 000,- Eur počítaný od 03. 09. 2013 do 13. 09. 2013, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 250,- Eur od 14. 09. 2013 do 16. 09. 2013, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne počítaný zo sumy 500,- Eur od 17. 09. 2013 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

Výrok rozsudku, ktorým uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 2 000,- Eur mení tak, že žalobu v tejto časti zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom v plnom rozsahu vyhovel žalobe a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť zostávajúcu časť sprostredkovateľskej provízie vo výške 500,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 2 000,- Eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2 000,- Eur od 03. 09. 2013 do 13. 09. 2013, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 250,- Eur od 14. 09. 2013 do 16. 09. 2013, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 500,- Eur od 17. 09. 2013 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 156,63 Eur ako súdny poplatok a na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária Legal s. r. o., Vajanského 384/12, Lutilla sumu 1 472,90 Eur ako trovy právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že účastníci dňa 23. 11. 2012 uzatvorili Zmluvu o sprostredkovaní, ktorej predmetom bolo sprostredkovanie uzatvorenia zmluvy o prevode vlastníckeho práva s treťou osobou k bytu špecifikovanému v tejto zmluve. Predajná cena nehnuteľností, požadovaná žalovaným, bola 50 000,- Eur. Účastníci sa dohodli na provízii na sprostredkovanie vo výške 2 000,- Eur. Sprostredkovateľovi okrem toho prináleží zmluvná pokuta vo výške provízie v prípade, ak záujemca poruší svoje povinnosti, vyplývajúce z tejto zmluvy alebo ak v nej uvedie nepravdivé údaje (č. I. 7). Žalobca preukázal, že po uzavretí zmluvy vyvíjal činnosť, vyplývajúcu zo sprostredkovateľskej zmluvy na to, aby sprostredkoval uzatvorenie zmluvy s treťou osobou na predaj uvedenej nehnuteľnosti, predložil

listinné dôkazy o inzerátoch na uvedenú nehnuteľnosť ako aj o tom, že s potenciálnymi záujemcami uskutočnil od januára 2013 do augusta 2013 4 ohliadky nehnuteľnosti. V konaní nebolo sporné, že jedným z potenciálnych kupcov, ktorý sa o kúpe dozvedel od žalobcu, bol aj N.. P. N., ktorý neskôr uvedenú nehnuteľnosť dňa 16. 08. 2013 od žalovaného kúpil, čo ako svedok na pojednávaní aj potvrdil (č. I. 82 spisu). preto súd vyhodnotil, že v zmysle § 775 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) má žalobca právo na dohodnutú odmenu - províziu, dohodnutú vo výške 2 000,- Eur. Keďže žalovaný zaplatil iba jej časť, celkom vo výške 1 500,- Eur, žalobcovi prináleží zostatok vo výške 500,- Eur; preto súd v tejto časti žalobe vyhovel.

Ohľadom zmluvnej pokuty súd postupoval za použitia § 544 ods. 1 OZ, pričom považoval za preukázané, že účastníci v písomnej zmluve si vzájomne dohodli aj zmluvnú pokutu, zodpovedajúcu výške provízie. Hoci žalovaný sa bránil tým, že s obsahom zmluvy nebol oboznámený a o tejto povinnosti nevedel, dôkazné bremeno ohľadom tejto skutočnosti neunesol. Naopak žalobca preukázal (svedecká výpoveď W. H.), že žalovanému boli vysvetlené všetky zmluvné podmienky a mal možnosť do obsahu zmluvy zasiahnuť. Žalovaný pred uzavretím zmluvy s N.. P. N. telefonicky kontaktoval žalobcu, že chce uzavrieť kúpnu zmluvu sami bez sprostredkovateľa. Svedkyňa mu vysvetlila všetky podmienky sprostredkovateľskej zmluvy, odmenu, zmluvnú pokutu a napriek týmto skutočnostiam žalovaný mal uviesť, že „aj tak ide do toho“. Tým, že žalovaný nezaplatil sprostredkovateľskú odmenu, došlo k porušeniu zmluvy a preto žalobcovi vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvnej pokuty; jej výška zodpovedá cene požadovanej za predaj nehnuteľností, nejedná sa o neprimeranú zmluvnú podmienku a preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1 OZ vo výške ustanovenej vykonávacím predpisom - § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z..

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte aj „O. s. p.“). Žalobcovi, ako účastníkovi v konaní úspešnému, priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie svojho práva voči žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy žalobcu predstavujú zaplatený súdny poplatok (156,63 Eur) a trovy právneho zastúpenia (1 472,90 Eur) za úkony právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Advokát vyčíslil odmenu z tarifnej hodnoty 4 000,- Eur vo výške 151,05 Eur a z tarifnej hodnoty 2 500,- Eur v hodnote 101,25 Eur. Uskutočnil 6 úkonov právnej služby s tarifnou odmenou 151,05 Eur a to prevzatie a príprava zastúpenia, výzva na zaplatenie dlhu, spísanie žaloby, čiastočné späťvzatie návrhu, vyjadrenie žalovaného k podanému odporu, zastupovanie na pojednávaní dňa 21. 07. 2014. Dva úkony právnej služby z hodnoty 2 500,- Eur vo výške 101,25 Eur za prevzatie a prípravu zastúpenia 10. 09. 2014 a zastupovanie na pojednávaní 22. 09. 2014, 2x zastupovanie na pojednávaní, ktoré bolo odročené po 37,76 Eur a ku každému úkonu režijný paušál podľa § 16 ods. 3. V roku 2013 vo výške 7,82 Eur a v roku 2014 vo výške 8,04 Eur. Okrem toho má advokát právo aj na 20 % DPH. Platobným miestom na náhradu trov konania účastníka zastúpeného advokátom je podľa § 149 ods. 1 O. s. p. advokát.

Proti uvedenému rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný včas odvolanie a navrhol, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, pretože prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Priznal, že dňa 23. 11. 2012 uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o sprostredkovaní, ktorej predmetom bolo uzatvorenie zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu, uvedenému v zmluve. V zmluve tiež bola dohodnutá provízia sprostredkovateľa vo výške 2 000,- Eur. Zároveň bolo dohodnuté, že sprostredkovateľ, t. j. žalobca, hradí všetky náklady spojené so svojou sprostredkovateľskou činnosťou, najmä vypracovanie zmluvy o prevode vlastníctva, zmluvy o rezervácii a vypracovanie návrhu na vklad vlastníckeho práva. Žalobca po viacerých neúspešných pokusoch spísal dňa 28. 06. 2013 protokol o prehliadke ponúkanej nehnuteľnosti a to s potencionálnymi kupujúcimi X N. a Y. G.. Je pravda, že v zmysle článku II ods. 3 sa žalovaný zaviazal uzavrieť kúpnu zmluvu so záujemcami bez vedomia sprostredkovateľa, ale za jeho porušenie nie je dohodnutá žiadna sankcia.

S výkladom článku zmluvy o sprostredkovaní, že všetky kontakty s tretími osobami zabezpečí alebo sprostredkuje sprostredkovateľ, v zmysle ktorého sa žalobca domáha zmluvnej pokuty, žalovaný nesúhlasil, pretože žalobca ho neoboznámil riadnym spôsobom s podmienkami zmluvy a on si zmluvu vlastne ani poriadne neprečítal. Jednotlivé ustanovenia mu neboli vysvetlené, bolo mu len povedané, že žalobca mu poskytne celý právny servis vrátane vypracovania zmlúv, čo však neurobil. Zmluva nebola uzavretá s obidvomi záujemcami, ale len s jedným z nich. Záujemca P. N. sa spojil s odvolateľom telefonicky, pričom potreboval uzavrieť zmluvu ešte v ten istý deň, preto sa odvolateľ telefonicky skontaktoval so žalobcom, ale nikto mu nedvíhal telefón. Zmluva o sprostredkovaní je uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, ako aj s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca navyše nesplnil svoje

povinnosti, vyplývajúce zo zmluvy o sprostredkovaní a podľa názoru odvolateľa nemá ani morálny ani právny nárok na celú províziu. Sumu 1 500,- Eur mu žalovaný zaplatil; zmluvnú pokutu úplne odmietol zaplatiť, pretože neporušil svoje povinnosti, vyplývajúce z tejto zmluvy, resp. podmienky, na ktoré sa žalobca odvoláva, považuje za neprijateľné.

Poprel, že by svedkyňa W. H., ako zamestnankyňa žalobcu, mu vysvetlila všetky zmluvné podmienky a mal možnosť zmluvu zmeniť. Súd sa vôbec nezaoberal výpoveďou svedka N. P. N., ktorý na pojednávaní uviedol, že dal žalobcovi 1 500,- Eur, čo považuje za slušnú odmenu za to, že pre neho nič žalobca neurobil; svedok sa jednoznačne vyjadril aj o tom, že sa dohodol s majiteľom realitnej kancelárie na províziu 1 500,- Eur, ktorú aj zaplatil. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, prečo súd prvého stupňa vyhovel žalobe, ako vyhodnocoval jednotlivé dôkazy, resp. prečo uveril len tvrdeniam svedkov, ktorých navrhoval žalobca a ignoroval svedectvo svedka N. a všetky tvrdenia žalovaného. Súd sa vôbec nevysporiadal s námietkami žalovaného, uvedenými už v odpore proti platobnému rozkazu, že zmluva bola uzavretá jednoznačne len v prospech žalobcu a teda v rozpore s § 52 OZ, pretože podmienky, na ktoré sa žalobca odvoláva pri uplatňovaní svojho nároku, sú neprijateľné.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Z odôvodnenia rozsudku jasne vyplýva, na základe ktorých skutočností a vykonaných dôkazov považoval súd za preukázaný jeho nárok na sprostredkovateľskú odmenu. Hoci sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kompletný právny servis pri predaji sprostredkovaných nehnuteľností a bol pripravený uvedenú službu poskytnúť, z konania žalovaného je zrejmé, že túto službu z vlastnej vôle nevyužil. Táto skutočnosť nemá vplyv na vznik práva na sprostredkovateľskú odmenu žalobcu ani na jej výšku. Žalobca voči svedkovi P. N. nemal žiadne povinnosti, pretože nebol s ním v žiadnom právnom vzťahu. Žalovaný sa počas celého súdneho konania a ani v odvolaní samotnom nevyjadril a nešpecifikoval, v čom má namietaná jednostrannosť sprostredkovateľskej zmluvy spočívať, zároveň nešpecifikoval, v čom spočíva rozpor zmluvy s dobrými mravmi, resp. ktoré dojednanie sprostredkovateľskej zmluvy je neprijateľné a z akých dôvodov.

Pre prípad úspechu si voči žalovanému uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, vyčíslené v súlade s § 13a ods. 2 vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z. z. v neskoršom znení, za 1 úkon právnej služby 50,63 Eur + režijný paušál vo výške 8,04 Eur, spolu 58,67 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok ako vecne správny v časti výroku ohľadom povinnosti uloženej žalovanému zaplatiť zostatok sprostredkovateľskej provízie vo výške 500,- Eur spolu s príslušenstvom do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil a v časti uloženej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 2 000,- Eur v zmysle § 220 O. s. p. zmenil a návrh zamietol z nasledovných dôvodov:

V zmysle § 774 Občianskeho zákonníka sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednanú pre prípade porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa v časti správne zistil skutkový stav, ktorý ohľadom provízie správne právne posúdil, keď žalobe vyhovel; v tejto časti odvolací súd na skutkové zistenia, uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa a na právne normy, ktoré použil, poukazuje a stotožňuje sa s nimi (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

V zmysle platnej právnej úpravy a citovaných zákonných ustanovení, sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu v dohodnutej výške uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa. Odmenu treba dojednať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, inak je zmluva neplatná. Ak je výslovne v zmluve dohodnuté, sprostredkovateľovi patrí okrem odmeny náhrada nákladov. Záujemca a sprostredkovateľ sú povinní oznamovať si navzájom všetky dôležité okolnosti súvisiace so sprostredkovaním, najmä okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť rozhodnutie

záujemcu uzavrieť sprostredkovanú zmluvu. Sprostredkovateľ je oprávnený za záujemcu konať alebo prijímať čokoľvek, len ak bol na to splnomocnený písomným plnomocenstvom.

V tejto časti považoval aj odvolací súd žalobu za dôvodnú a stotožnil sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku okresného súdu. Žalobca preukázal, že žalovanému poskytol na základe zmluvy o sprostredkovaní predaja nehnuteľností služby, ktoré napokon neviedli k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, pretože žalovaný sám uzatvoril kúpnu zmluvu so záujemcom. O komunikácii žalobcu so žalovaným a záujemcom o kúpu svedčia listinné doklady, predložené žalobcom v konaní. Na základe tejto skutočnosti žalobcovi prináleží dohodnutá odmena vo výške 2 000,- Eur a keďže žalovaný zaplatil iba jej časť vo výške 1 500,- Eur, čo viedlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby a čiastočnému zastaveniu konania, súd dôvodne priznal zostatok sprostredkovateľskej odmeny vo výške 500,- Eur žalobcovi.

Z tejto priznanej sumy má žalobca právo aj na úroky z omeškania, pretože žalovaný sa dostal do omeškania s plnením svojho dlhu a zaplatil ho v častiach; čiastkové plnenie korešponduje s počiatkom omeškania, určeným vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku. Dňa 13. 09. 2013 žalovaný zaplatil 750,- Eur, 16. 09. 2013 750,- Eur; žalobca vystavil na základe sprostredkovateľskej zmluvy faktúru splatnú 02. 09. 2013, výzvu na plnenie zasielal žalovanému dňa 04. 09. 2013. Vzhľadom na tieto skutočnosti je počiatok omeškania stanovený vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku správne.

Ohľadom zmluvnej pokuty odvolací súd uvádza: zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali a to aj vtedy, keď porušením povinností veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla škoda. Zaplatením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy nezbavuje záväzku a nemôže ani odstúpiť od zmluvy. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, že záväzok nespĺni riadne a včas, má dlžníka viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Okrem toho, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, inak by bola neplatná, musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ pre platnosť dohody o zmluvnej pokute sa okrem iného vyžaduje, aby v písomnej dohode bola určená výška zmluvnej pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Výšku zmluvnej pokuty možno určiť jednorázovo pevnou sumou, prípadne v percentách či zlomkom ceny alebo aj ako sumu, ktorá sa môže určitým spôsobom opakovať. Jej výška alebo spôsob určenia však musí byť vyjadrená jednoznačne, rovnako jednoznačne musí byť špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MOBdo/4/2003 zo dňa 19. 11. 2003, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/182/2001 zo dňa 25. 06. 2002, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo/794/2002 zo dňa 27. 11. 2003). V prípade, že tieto podstatné náležitosti dohody o zmluvnej pokute v tejto chýbajú alebo nie sú určite a zrozumiteľne vyjadrené, je dohoda o zmluvnej pokute pre neurčitosť absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ.

Spôsob dojednania zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvných povinností v zmluve v prejednávanej veci bez ich výslovnej špecifikácie nie je dostatočne určitý. Dojednanie neobsahuje presnú špecifikáciu všetkých zmluvných dojednaní, ktoré zmluvná pokuta zabezpečuje. Z tohto dôvodu považuje odvolací súd túto dohodu o zmluvnej pokute z dôvodu neurčitosti za absolútne neplatnú.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že v časti istiny vo výške 500,- Eur ako časti sprostredkovateľskej provízie a príslušenstva je žaloba dôvodná a teda odvolacie dôvody žalovaného nie sú dané; žalobca po vystavení faktúry upomínal žalovaného k zaplateniu svojej pohľadávky, avšak bezvýsledne; preto v tejto časti výrok rozsudku okresného súdu krajský súd potvrdil. Úrok z omeškania bol stanovený v správnej výške, počiatok omeškania bol správne stanovený za použitia správneho zákonného ustanovenia, v tejto časti odvolateľ osobitne dôvody rozsudku okresného súdu nenamietal. Odvolanie žalovaného je dôvodné v časti týkajúcej sa výroku ohľadom priznania zmluvnej pokuty vo výške 2 000,- Eur, ktorý za použitia ustanovenia § 220 O. s. p. odvolací súd zmenil a v tejto časti zamietol z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia vyššie.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca pôvodne žiadal priznať sumu 4 000,- Eur, v časti 1 500,-Eur vzal späť žalobu zavinením

žalovaného späť, preto mu okresný súd vrátil časť zaplateného súdneho poplatku uznesením č. k. 11Ro/566/2013-22 z 30. 10. 2013 a následne konanie v časti týkajúcej sa sumy 1 500,- Eur uznesením č. k. 4C/177/2013-64 z 22. júla 2014 zastavil; o trovách rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Úspech žalobcu a žalovaného v odvolacom konaní je v podstate rovnaký, preto odvolací súd rozhodol o trovách konania (prvostupňového aj odvolacieho - § 224 ods. 2 O.s.p.) tak, že žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania nemá.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.